

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. januarija 1899.

Leto XXIX.

Ob zibelki.

Mehko sem postlala zibko,
Gorko ga odela sem,
Da bo spalo dete šibko,
Pesmi vse mu spela sem.

Aj, kako rudí mu lice,
Usta krožijo mu v smeh:
Kot smeje rudé cvetlice
Po pomladnjih se vrteh.

Ko ga gledam, slike sreče
V duhu se porajajo,
Jasne slike in mameče
Mi o sinku vstajajo.

Vedno bo krepkeje rasel,
Nežno ga gojila bom;
Bo ovčice bele pasel,
Skrbno ga učila bom.

A ne sme pastir le biti,
V mesto pojde kdaj vesel:
Pridno mora se učiti,
Da bo novo mašo pel.

Bežno mu hitijo leta;
In maziljen bo pod krov
Stopil rodnega očeta
Podelit nam blagoslov.

Vsakdo bo takrat me srečno
Mamico imenoval,
Ko bo sin daritev večno
Bogu v slavo daroval.

Ah, postati pa znabiti
Ne bo hotel mi gospod,
V mestu tujem zna zaiti
Sinek moj na krivo pot.

Ne, ne! Saj ni to mogoče:
Mehko bo imel srce;
Prošnje bo izpolnil vroče,
Rad uslišal mi želje ...“

Ziblje mati, več ne poje,
V slutnjah ji srce drhti,
Solzno lepo ji oko je ...
Sladko v zibki sinek spi.

Angelar Zdénčan.

